

Czesław Strzyżewski

Dębczyno, pow. Białogard. Stanowisko 3 i 8

Informator Archeologiczny : badania 7, 138-139

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W okresie sprawozdawczym przebadano powierzchnię 2 arów w pobliżu miejsca odkrycia z 1921 r.

Odkryto 14 pochówków jamowych, słabo czytelnych i ubogo wyposażonych głównie w drobne ułamki naczyń. Tylko w trzech grobach znaleziono inne wyposażenie jak: przęślik gliniany dwustożkowy, brązowe okucie pochwy miecza oraz brązową owalną sprzączkę do pasa.

Zabytki ceramiczne oraz sprzączka potwierdzają dotychczasowe datowanie cmentarska na III w. n. e. / faza C 2, C 3/.

Nie planuje się na tym stanowisku dalszych badań wykopaliskowych.

DEBCZYNO, pow. Białogard
Stanowisko 3 i 8

Katedra Archeologii
Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu

Badania prowadzi mgr Czesław Strzyżewski,
Finansował IHKM PAN i UAM w Poznaniu,
Czwarty sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich / III - IV w. / i okresu wczesno-średniowiecznego.

Badania na stanowisku 3 skoncentrowano głównie w części północnej osady, uzupełniając również fragment w części centralnej. Nie zakończono prac wykopaliskowych na osadzie z okresu późnorzymskiego, gdyż wbrew pierwotnym przewidywaniom rozmiary jej okazały się znacznie większe. Rozkopano obszar 2,096 m² osady odkrywając około 105 obiektów, z których 16 znajdowało się w ramach większych obiektów. Wyeksplorowano również do końca półziemiankę odkrytą częściowo w 1972 r. Wystąpiły wśród nich: 22 jamy, w tym 13 spalenikowych, 3 piece, 60 palenisk, 6 skupisk kamieni, 8 naziemnych budowli skupowych, jak również 6 półziemianek.

Z materiału ruchomego znaleziono 2 przęśliki z gliny i 1 z piaskowca, 1 ciężarek tkacki z gliny i 1 z kamienia, 2 zapinki kuszowate, w tym 1 z guzkiem na główce, fragmenty 2 osetek, 2 paciorki ze szkła i 2 z bursztynu, 1 paciorek z gliny, szczypczyki z brązu, kółko z brązu, 3 fragmenty przedmiotów z żelaza i 1 z brązu, grocik krzemienisty oraz 38 rdzeni i wiórów krzemienistych. Wystąpiły kości zwierzęce, ziarna zbóż, węgle drzewne oraz licznie reprezentowana ceramika. Znaleziono fragmenty naczyń beczułkowatych, jajowatych, wazowatych, naczyń o esowatym profilu, czarek, kubków i naczyń baniastych, zdobionych nieraz żłobkami, ornamentem stempelkowym i dołkami paznokciowymi. W części północno-wschodniej osady znaleziono dalsze fragmenty naczyń z okresu wczesnośredniowiecznego, pochodzące prawdopodobnie ze stanowiska 8.

W związku z występowaniem tej ceramiki założono 3 wykopy o powierzchni 130 m² na stanowisku 8, w odległości około 45 m na wschód od granicy wykopów na stanowisku 3. Celem ich było ewentualne uchwycenie granicy między obu stanowiskami. W wykopach odsłonięto 1 palenisko i ślady spalenizny. Stwierdzono też zniszczenie kilku obiektów w trakcie wybierania piasku w różnych częściach piaskiego wyniesienia, położonego nad Mogilicą i łączącego się od strony zachodniej z

terenem stanowiska 3. W warstwach kulturowych osady znaleziono głównie fragmenty naczyń z okresu wczesnośredniowiecznego, jednakże wystąpiły też fragmenty naczyń ręcznie lepionych, datowanych na okres późnorzymski.

Badania będą kontynuowane.

DOBRZEN MAŁY, pow. Opole
Stanowisko B

Instytut Historii Architektury
Sztuki i Techniki Politechniki
Wrocławskiej

Badania prowadził mgr Eugeniusz Tomczak,
Konsultował doc. dr hab. Kazimierz Bielenin.
Finansowały Zakłady Energetyczne Okręgu
Południowego w Katowicach. Pierwszy sezon
badań. Osada hutnicza z okresu wpływów
rzymskich i cmentarzysko z okresu halastac-
kiego.

Stanowisko położone jest na wzniesieniu, około 600 m na północny-zachód od stacji kolejowej Borki, po wschodniej stronie linii kolejowej. Wykop o powierzchni 120 arów wytyczony został w północno-wschodniej części stanowiska, na odcinku zaplanowanej budowy bocznicy kolejowej. Podczas tegorocznych prac odsłonięto na powierzchni 68 arów 109 obiektów, w tym 53 słupy. Eksploracji poddano 44 obiekty. Do najciekawszych znalezisk należy zaliczyć dolną część pieca dymarskiego - typu kopułowego, stałego, o komorze kolistej, średnicy 110 cm i zachowanej głębokości do 20 cm. Wypełniako obiektu tworzyły fragmenty żuźla żelazistego struktury litej, soplowej oraz węgle drzewne. Odkrytą pozostałość pieca można uważać na obiekt unikalny - pierwszy rozpoznany tego typu na Śląsku. Reszta przebadanych obiektów to w większości mielerze i paleniska. Osadę wstępnie datuje się na późny okres wpływów rzymskich. W południowo-wschodniej partii stanowiska natrafiono na trzy groby popielnicowe z okresu halastackiego kultury łużyckiej.

Badania będą kontynuowane.

DZIARNÓW, pow. Grójec
Stanowisko 1

Instytut Historii Kultury Materialnej
PAN w Warszawie
- Zakład Epoki Metali

Badania prowadziła mgr Barbara Balke,
Finansował IHKM PAN. Drugi sezon badań.
Osada z okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano, w ramach badań ekspedycji w Otałążce, sondowanie odległego o około 2 km stanowiska 1 w Dziarnowie, gm Mogielnica /d. Swidno/.